

sodili radi prikrivanja zločina 5 mesecev strogega zapora, 1200 Din denarne kazni, plačati mora stroške in 1000 Din povprečnine.

Krvavo dejanje radi petelina. Anton in Simon Juhner iz Zabovcev sta brata ter čevljarja in sicer prvi pomočnik, drugi mojster. Posestniški sin Franc Cvetko je ponovno obdolžil Simona Juhner, da je ukradel sosedu petelina. Radi tega očitka sta se oba 17. februarja zgrabila. V pretep je posegel tudi Simonov brat Anton. Cvetko je dobil par tako hudih zabodljajev z nožem, da je kmalu umrl na posledicah. Juhnerja sta dajala za krvavo dejanje odgovor pred malim senatom v Mariboru 13. maja. Anton je priznal krivdo in je bil obsojen na 4 leta strogega zapora, Simon je bil oproščen.

Za uboj tri leta. Pred malim kazenskim senatom v Mariboru je dajal 12. maja odgovor 35letni delavec Alojzij Žunko. Omenjeni je bil obtožen, da je 29. marca v Ormožu prizadjal z nožem delavcu M. Števanu rano, radi katere je umrl, Žunko je bil obsojen na tri leta in 15 dni strogega zapora.

Popivanje vzrok uboja in obsodba. 21-letni, že dvakrat kaznovani delavec Ludvik Marčič iz Čadrama, je popival na velikonočni pondeljek z drugimi fanti v Okoški vasi. Vsled preobilne pijače je došlo do pretepa. Ko so se fantje med ruvanjem približali čebelnaku in vrtu na cestnem križišču, je skočil Marčič k Matiji Leskovarju in ga je zabodel štirikrat z nožem. Leskovar je podlegel drugi dan prehudi izgubi krvi. Marčič je bil v Celju 12. maja obsojen na 3 leta robije.

Slovenska Krajina.

Lendava. Dne 4. maja smo obhajali prav slovesno god sv. Florijana, ki je obenem zaščitnik našega mesta. Cela župnija je prav slovesno obhajala ta praznik in tako dokazala ponovno svojo vernost. Vernikov se je zbralo toliko ta dan, da niso mogli vsi v hišo božjo. Veseli nas to. — Naš lendavski srez je dobil 30 ton koruze. Delitev koruze se je jako pametno uvedla.

»To je preveč, mnogo preveč,« je jecala.

Tedaj je zarohnel mojster:

»Krištof in Golijat, Tevž, ne bodi bik! Naj pravi Marta s svojim, kar hoče! Tvoje ni nič, tebi še pare ne dam! Ampak svoji mladi ženki boš vendar kaj privoščil!«

Tevžu se je obraz razjasnil in prijazno je poki-mal nevesti.

»Tevž, ali smem sprejeti?« ga je plaho vprašala.

»V božjem imenu!« je rekel, »saj je tvoje.«

Tedaj je vstala, stopila k mojstru, z obema rokama prijela njegovo desnico in vsa ganjena dejala:

»Ljubi, ljubi stric...«

Več ni mogla; zalile so jo solze. Tudi mojstru Krištofu so tekle po obrazu.

»Že vem, že vem, Marta,« je hreščal; »da, da, da, je že prav, ampak sama moraš imeti, sama zase. Ta bikec, ta bikec — njemu ne dam ničesar.«

Vsi so obstopili Marto in ji čestitali. Tudi Tevž ji je stisnil roko, ona pa mu je zašepetala na uho: »Zaradi tebe me veseli, samo zaradi tebe!«

Nekaj časa so še vsi srečni sedeli in bili židane volje. Ko so se poslavljali, je segel krojač Tevžu v roko in ga dolgo držal:

»Nič ne zameri, Tevž, ker tebi nisem ničesar dal! Kljub temu me imej rad!«

»Moj dobri, moj dobri stric!« je odvrnil Tevž

globoko ganjen. »Kaj vse ste vi meni storili, to vem le jaz in ve le Bog. Pozabil tega ne bom nikoli.«

Ona dva para sta še isti dan odšla na Brezje, Tevž in Marta pa na svoj novi dom na Staneče.

Tevž zadnjih štirinajst dni ni bil tu, ker ni maral biti v tem času preblizu neveste. Zdaj se ni mogel načuditi, ko je videl, kako skoroda razkošno je Marta medtem opremila hišo. Od srebrnega kropilnika pri vratih pa do pisanih podob svetnikov na stenah in svetlih zaves na oknih se je vse bleščalo.

»Marta!« je vzkliknil. »Da boš tako lepo opravi-la, bi ne bil verjel. Zdi se mi, da sem v nebesih.«

»In vse je najino,« je rekla žareča od sreče.

»Tvoje je, Marta, in tega sem najbolj vesel!«

»Tvoje, Tevž! Hiša je tudi tvoja! Prihodnje dni pojdeva na sodnijo in jo prepíševa nate.«

»Ne, to pa ne,« je ugovarjal; »veš, na vse zadnje bi me le še prijela lakomnost in ti bi bila cela reva.«

»Ti, ti! Ali boš tiho s tem!« mu je zapretila s prstom. »Če ti nimaš ničesar in jaz vse, me prav nič ne veseli.«

»Saj jaz imam vendar tebe, Marta! To je več vredno kakor celo kraljestvo... Zdaj pa se bova zahvalila Bogu; od Njega imava vse.«

Pokleknila sta drug poleg drugega in iz srca jima je priklopela zahvalna molitev, goreča in pri-srčna, kakor jo zmore le srce, prepolino blaženosti, in je kipela pred božji stol.

(Konec.)



Nalezljiv katar v nožnici

in kužno oteletenje krav kvarijo dobavo mleka. Kot preprečno sredstvo Bissulin! Dobi se samo na odredbo živinozdravnika. Najmanjši tovarniški zavitek 25 vezil. Trajno drži, brez duha, nerazdražljiv. Izdelovatelj: H. Trommsdorff, Chem. Fabrik Aachen. Zastopnik »Lykose«, Mr. K. Vouk, Za-Zagreb, Jurjevska ulica 8.

Najbednejši jo dobivajo zastonj, drugi jo mo-rajo odslužiti z delom. S tem se je precej od-pomoglo našim ljudem. — Uvedel se je pregled za sezonske delavce in sicer zastonj pri sresk. načelstvu. Toda zdi se, da nekateri delavci ni-kakor niso zadovoljni s tem, ker drugače ne bi prihajali v popolnoma pijanem stanju na zdrav-niški pregled. Vsekakor je to zrcalo današnjega časa, vendar bi pa bilo želeli, da se delavci ob določenih uradnih urah prijavljajo na zdravniški pregled in trezni. Vsekakor je pa potrebno, da ima vsak delavec, ki pride na pregled, knjižico, opremljeno s fotografijo in z vsemi dokumenti, ki jih je občina podpisala.

Gornja Lendava. Skoraj presenetilo nas je vabilo na blagoslovitev novega Gasilskega do-ma. Vabilo obsega lepe točke: dopoldan udelež-ba gasilcev pri sv. maši. Popoldan skupne ve-černice in po večernicah procesija iz cerkve k novemu Gasilskemu domu. Potem sledi lep spo-red blagoslovitve. Tako je prav! Tudi gasilske čete morejo iskati moči in pomoči v cerkvi, ker je njihova naloga res krščanska: pomoč bliž-njemu v stiski. Blagoslovitev bo 7. junija t. l. Udeležite se vsi te lepe slovesnosti. — Dvorano dobimo še letos. Postavlja jo Kmečka posojil-nica. Dela so že oddana in opeko že delajo. Nujno potrebna nam je dvorana za naše pro-svetno in kulturno delo. Kmečki posojilnici se bomo za to delo zahvalili najbolj s tem, da ji sedaj vsestransko pomagamo pri zidavi dvora-ne. Saj dela dvorano za vse nas in ne za sebe. —Prosvetno društvo priredi v nedeljo dne 24. t. m. materinsko proslavo na prostem pred cerk-vijo. Proslava obsega točke o naši slovenski materi in se zaključí z lepo igro. Vsi vabljeni! Vstopnina prostovoljna. Podprite naše novo Pro-svetno društvo in pridite pogledat!

Beltinci. Pri nas se obhajajo vsak delavnik ob 7. uri zelo lepo šmarnice pri Marijinem ol-tarju. Kar pomladili smo se ob teh šmarnicah, zlasti še, ker pojejo tako lepo ljudje in so tako zbrani.

Bogojina. Naša župnija se zopet lahko postavi pred svetom. Hleve, ki so bili že v popolnoma slabem stanju, so začeli delavci podirati. Kma-lu bodo začeli graditi nove hleve. V tem se vidi velikodušnost župljanov, da kljub težavam in kljub hudi krizi žrtvujejo ter pomagajo svoje-mu duhovnemu pastirju. Vsa čast bogojinskim župljanom!

Kuzma. Marijin vrtec je priredil v nedeljo 10. maja v tukajšnji šoli lepo uspelo materinsko proslavo. Naši najmanjši so pokazali v pesmi in besedi vso ljubezen do svojih mater in do svoje nebeške matere Marije. Prišle so pogledat vse matere in tudi zadovoljne so odšle s še več-jo ljubeznijo do svojih otrok. Za lepo uspelo pri-reditev gre zahvala gospej upraviteljici šole, ki je vse pripravila. — Veliko se govori in prepira o novi fari pri nas. Mi, ki smo pametni, se ne vmešavamo v te prazne govorice in ko ne bodo vedeli nič več nasprotniki povedati, bomo pot-stavili župnišče in zaprosili za faro. Mi hočemo duhovnik. v Kuzmo in ga bomo tudi dobili.

Sv. Sebeščan. V nedeljo dne 10. maja smo tu imeli ustanovni občni zbor Prosvetnega društva. Občni zbor je vodil g. Bejek. V društvo je vsto-pilo nad 80 članov, oziroma članic. To je z ozi-rom na tako malo župnijo zelo veliko. Večina vernikov pa je zdaj z doma v Franciji in Belju, zlasti je zelo malo mladine doma. V odbor so bili izvoljeni: Horvat Ivan, Horvat Leopold, Panker Karel, Panker Aleksander, Gomboš Karel, Sever Štefan, Fuis Anton, Šeruga Štefan in Bejek Janko. Bog blagoslovi delo novega Prosvetnega društva!

Koruzo je dobila občina Mačkovec in sicer en vagon. Občina je koruzo razdelila siromakom za občinske delavce. Pa so se nekateri pritožili, češ da se jim je zgodila krivica.

Pravica — pa taka! Vodstvo občine Mačkovec, ki je v luteranskih rokah, je sklenilo, da se naj izplača katoliškemu katehetu 400 Din in lute-ranskemu katehetu 600 D, češ, da katoliški stan-ujejo pri šoli, evangelijski pa se vozi iz Puco-nec. Katoliški katehet ima tedensko 4 ure, lute-

ska zadeva do razgovora na izrednem zasedanju Sveta zveze 15. junija. Do tedaj bi naj ostale sankcije v veljavi. Radi tega sklepa je italijan-ska delegacija v znak protesta zapustila ženevo in se odpeljala do-mov.

Italijanske demon-stracije pred neguševim sta-novanjem.

Abesinski cesar se je nastanil v Jeruzalemu v hotelu »Kralj David«. Ko je v Jeruzalemu ži-veča italijanska koloni-ja zvedela, da je pro-glašen za abesinskega cesarja italijanski kralj, je ta proglas slo-vesno proslavila. Pojoč so korakali Italijani po jeruzalemskih ulicah. Obstali so pred hotelom »Kralj David« in so iz-

ranski pa 2, katoliški katehet ima nad 90 otrok, luteranski niti 30. Prepričani smo, da krajevni šolski odbor ne bo šel v tako krivico. Saj pa še imamo višjo oblast, kot je občina. Pa da bi bile te občine, kjer komandirajo protestanti, vsaj dosledne. Občina Bodonci, ki je tudi v luteranskih rokah, za istemu katoliškemu katehetu do-

ločila 200 Din letne nagrade, protestantskemu župniku-katehetu pa letnih 1000 Din, in katoliški katehet ima 1½ ure hoje do šole po hribih, dočim stanuje protestantski župnik tik šole, ki sicer poučuje 4 ure tedensko, katoliški pa 2 uri, kateremu so sicer obljubili za drugo šolsko leto večjo nagrado.

DRUŠTVENE VESTI

Za prosvetna društva smo založili poslovne knjige in sicer: Opravični zapisnik 64 strani 13 Din, Opravični zapisnik 96 strani 19 Din, Blagajniški dnevnik 64 strani 17 Din, Blagajniški dnevnik 96 strani 25 Din, Zapisnik izposojenih knjig pola po 30 para. — Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Priloge za igro »Naša apostola« ob Slomškovih dnevih. Zanima vas gotovo tudi, kdo bo igral! Lahko rečemo, da zastopajo igralci Slomškovke družine vso štajersko. Sodelujejo fantje in dekleta iz Posavja in iz Dravske doline. Pri tej proslavni igri pa niso le igralci iz različnih krajev, temveč po igralcih so zastopani tudi skoro vsi stanovi: uradniški, delavski, kmečki. In vse starosti: igrajo odrasli možje, dekleta in fantje in otroci. Največjo vlogo bo igral gledališki igralec g. Edo Grom, žida Arona pa g. Furijan. Ostale soliste igrajo člani mariborskega Ljudskega odra. »Možje« bodo fantje od fant. odseka Prosvetne zveze v Mariboru, Studencev in Kamnice. »Žene« so članice Poselske zveze. »Fante« igrajo dijaki iz mariborskih srednjih šol. »Dekleta« so učenke meščanske šole šolskih sester v Mariboru, »otroci« pa frančiškanska mladina. Učenci Cirila in Metoda so gojenci dijaškega semenišča. Modri in beli so učenke iz meščanske šole. Konjeniki so fantje iz St. Petra pri Mariboru. V četrtak, na Vnebohod, bo v slučaju lepega vremena prva vaja na prostem, kjer bodo nastopili prvič tudi konjeniki. Vaje bodo v Ljudskem vrtu.

»Naša apostola« pri Sv. Benediktu v Slov. g. Naša fara se vneta pripravlja, da proslavi dne 31. t. m., na Binkošti, 1050letnico smrti sv. Me-

toda. Ob tej priliki se bo prvič izvajala javna igra pod milim nebom »Naša apostola«. Kakor je že znano, se bo igra igrala tudi ob priliki Slomškovih praznikov v Mariboru. Krstna igra bo pa pri nas, ker je želja g. pisatelja samega. Saj je dobil ravno pri Sv. Benediktu duhovno pobudo, da je to delo začel in ga tudi izvršno rešil. Obenem ima pa ta igra s cerkvijo sv. Benedikta tudi neko zgodovinsko povezanost. Cerkev je bila leta 853 posvečena. Ohranjeno je pa ustno izročilo, da sta se tukaj mudila sv. Ciril in Metod leta 876, ko sta šla v Rim. Pri igri sodeluje 120 igralcev. Velike žrtve morajo prenašati: čez dan težko kmečko delo, zvečer vaje. Vabimo že sedaj vse, ki znajo ceniti skupnost, požrtvovalnost, da se udeležijo te slovesnosti. Zagotovljeno bo, da bo vsak vse videl in slišal in lahko soigral.

Negova. Prosvetno društvo v Negovi vprizori v nedeljo dne 24. t. m., ob pol štirih popoldne, novo narodno igro »Črna žena«.

Velika Nedelja. Naše bralno društvo ne skrbi samo za zabavo ljudstva in za vzgojo mladine potom iger in z izposojanjem poučnih in zabavnih knjig, temveč je priredilo že več poučnih predavanj. Tako smo imeli preteklo nedeljo zanimivo predavanje, kateremu so posebno naše gospodinje in dekleta s posebno pozornostjo sledila. Izčrpno po lastnih izkušnjah nam je predaval g. banski svetnik Alojz Janžekovič o izboljšanju naše svinjereje. G. živinozdravnik Nardin iz Ormoža nam je povedal, kako naj ravnamo v slučaju svinjske kuge in o desinfekciji iste. G. sreski kmetijski referent Zorčič nas je poučil, kako naj izboljšamo naše travnike, ter priporočal napravo silosov in napravo gnojišč.

Gornjigrad. Gornjesavinjsko pevsko okrožje priredi na Križovo dne 21. maja v Marija Naz. in ponovi v nedeljo dne 24. t. m. v Gornjemgradu cerkveni pevski koncert. To bo za našo do-

lino posebna novost, ker se cerkvenega koncerta nismo imeli. Nastopilo bo osem cerkvenih pevskih zborov z nad 100 pevci in pevkami. Prosimo vsa p. n. društva, da takrat ne bi priredila nobenih drugih predstav! Vse prijatelje lepe cerkvene pesmi iskreno vabimo! Začetek ob 16. uri, takoj po koncertu sledijo pete litanije Matere božje z blagoslovom. — Katoliško prosvetno društvo se pripravlja na lepo vojno dramo v šestih slikah »A njega ni«, kot zadnje v tej sezoni, na kar se cenjeno občinstvo že sedaj vljudno opozarja!

Šoštanj se giblje. Zvest svoji stari tradiciji si je tudi letos nadel nelahko nalogo, da s sodelovanjem skoraj vseh župljanov začetkom junija proslavi veliko versko-narodno svečanost in s prikazovanjem prekrasnih prizorov iz Kristusovega življenja in trpljenja poglubi in utrdi v njihovih srcih vero in odrešilno delo Zveličarja. Ne samo, da sodeluje skoraj vsa župnija pri pripravah za to edinstveno prireditev, tudi pri predstavi sami bo narod spremljal posamezne postaje s prepevanjem cerkvenih ljudskih pesmi, kar bo lepoto prireditve le povzdignilo. Zvesti in vneti župljani kar tekmujejo, kdo bo več storil, več žrtvoval za ogromni oder, katerega velikansko ogrodje se že dviga tik župne cerkve sv. Mihaela. Toliko je vseplošno zanimanje za to največje Gregorinovo delo »V času obiskanja«, da se tozadavnemu pozivu cerkvenega predstojništva niti eden ni odtegnil mnogi so prikovanje istega celo daleč prekosili. Spoznanje da bo ta prireditev prav za prav svečna služba božja, otvorjena s kratkim cerkvenim govorom in z ljudsko cerkveno pesmijo: »Kraljevo znamenje križ stoji«, ilustrirana z dogodki iz Kristu, sovega delovanja, je zajelo vso župnijo, ki željno čaka 6. junija večer, ko bodo kresovi po hribovih in bo slovesno zvonjenje po vseh cerkvah širne župnije naznanjalo začetek te redke svečanosti.



Ali si že obnovil naročnino?



zivali pravega neguša s klici: »Živel Mussolini!« Cesar je pustil pogasiti luči po svojem stanovanju, na kar so se demonstranti razšli.

Kaj pravijo strokovnjaki glede zasedbe Abesintje po Italijanih?

Strokovnjaki v mednarodnem pravu pravijo, da je Abesinija po italijanski zmagi v Istem položaju kakor je bila Belgija med svetovno vojno, ko so jo Nemci enostavno pogazili brez vsake vojne napovedi. Ker Italija ni napovedala Abesiniji vojne, se je slednja samo branila. Iz tega vzroka ne more danes nobena država nęguša internirati (prirediti) ampak mu mora nuditi gostoljubje. Za slu-

Ciganka.

Povest iz domačih hribov.

I.

Bil je lep, sončen majniški dan. Hribi so brsteli v mladem zelenju, rahel veter je vel z juga, zadaj pa so štrleli planinski vrhovi, pokriti še s snegom.

Tam, kjer prileze pot iz gozda na položne bistrške travnike, je bila stara kapelica, ki so ji ljudje rekli: pri Mariji Pomočnici. Na oltarju je bila podoba Matere božje, ki je razprostirala plašč na obe strani, pod njim pa se je zgrinjala tropa siromakov: slepih, hromih, lačnih, nesrečnih — in je proseče in zaupno gledala v dobrotljivi obraz nebeške pomočnice.

Pod oltarjem je čepela danes čudna ženska. Bila je še mlada, obleka ji je bila živo rdeča in nemarna, obraz zagorel, oči ko plameneče oglje, izpod zelene čepice pa so ji silili črni kuštravi kodri. Biti je morala ciganka. Nekoliko časa je strmela v Marijino podobo, nato si je z rokami pokrila obraz in se bridko razjokala, potem pa je zopet topo zaždel pred se. Gotovo desetkrat je to ponovila, dokler ni začela korake. Tedaj se je kakor kura potuhnila pod klop, da je skoro ni bilo videti. V kapelico je stopila velika, močna kmečka ženska, ki je nosila težek koš. Ko se

je približala oltarju in je pod klopjo zagledala dekle, je od jeze zardela in zavpila:

»Kaj delaš tu? Kradeš — kaj?«

»Ne, počivam,« je ciganka v strahu zaječala, »trudna sem — trudna — trudna.«

»Počivaš lahko zunaj tudi.«

»Zunaj ni varno. Lovijo me.«

»Potem si že kaj zagrešila.«

»Ničesar nisem zagrešila... Samo ušla sem, ker me hoče baša prodati. Jaz pa ne dam, da me proda kakor žival. Bežati hočem, daleč, daleč. Ali imaš kaj kruha? Lačna sem, že tri dni nisem ničesar jedla.«

Hudi ženi s košem še je razjasnil obraz in milo se ji je storilo:

»No, pojdi ven! Tu v kapelici se ne sme govoriti.«

Ciganka je počasi vstala in s prstom pokazala na oltar:

»Kdo pa je ta lepa, dobra gospa?«

»Za božjo voljo, Marijo boš menda vendar poznala!« se je zdrznila žena s košem.

Ciganka je odkimala in znova vprašala:

»Marija? Ne vem. Ali še živi?«

»Ali si taka poganka, da niti za Marijo ne veš? Seveda še živi in vsem žalostnim in preganjanim pomaga.«

»Tedaj pojdem k njej. Kje je?«

Ženi se je dekle v srce zasmililo in velela ji je: